

— Det gøres for det andet gældende, at der er sket urigtig retsanvendelse i forbindelse med anvendelsen af artikel 87, stk. 1, EF og retspraksis vedrørende bevisbyrde, for så vidt som Kommissionen har kvalificeret de omtvistede foranstaltninger som støtte som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF, ligesom det gøres gældende, at den appellerede dom er utilstrækkeligt begrundet. Retten har nærmere bestemt med urette lagt til grund, at det ikke påhvilede Kommissionen, men Den Italienske Republik og de øvrige parter, at godtgøre, at betingelserne i henhold til artikel 87, stk. 1, EF vedrørende visse kategorier af virksomheder eller sektorer, der var omfattet af nedsættelsen af sociale bidrag, var opfyldt, hvorved den lagde til grund, at den anfægtede beslutning, hverken var i strid med artikel 87, stk. 1, EF eller ligebehandlingsprincippet, ligesom den ikke indeholdt en selvmodsigende eller utilstrækkelig begrundelse. Endvidere har Retten undladt at tage stilling til det af appellanten i stævningen anførte anbringende om tilsidesættelse af artikel 87, stk. 1, EF angående princippet om forbud mod forskelsbehandling og den åbenbart selvmodsigende begrundelse vedrørende prøvelsen af undtagelsen i henhold til artikel 86, stk. 2, EF.

— Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der er sket urigtig gengivelse af faktiske omstændigheder og beviser, ligesom der er sket urigtig retsanvendelse i forbindelse med håndhævelsen af Kommissionens procedurermæssige forpligtelser og princippet om en omhyggelig og upartisk undersøgelse af sagen. Det fremgår af den dokumentation, der er fremlagt i første instans, at Retten har foretaget en urigtig gengivelse af de for den fremlagte faktiske omstændigheder og beviser og således i væsentligt omfang har foretaget urigtig retsanvendelse, idet den har undladt at fastslå, at Kommissionen ikke havde opfyldt sine procedurermæssige forpligtelser og de forpligtelser, der ved udøvelsen af dens beføjelser i henhold til artikel 87 og 88 EF, påhviler den til at foretage en gennemgang, der er omhyggelig og nøjagtig samt udføres uden forskelsbehandling.

— Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at der er foretaget urigtig retsanvendelse, og at den appellerede dom er støttet på en selvmodsigende og utilstrækkelig begrundelse, for så vidt som bedømmelsen af spørgsmålet vedrørende den anfægtede beslutnings manglende begrundelse blev bedømt i lyset af den retlige rækkevidde af Kommissionens skrivelser af 29. august og 29. oktober 2001 i forbindelse med prøvelsen af kravene til virkningen af de omtvistede afgiftslettelser på konkurrencen og samhandelen. På baggrund af den ved traktaten indførte kontrolordning vedrørende statsstøtte er Rettens opfattelse urigtig og utilstrækkeligt begrundet, for så vidt som Retten i) har konkluderet, at begrundelsen for beslutningen var tilstrækkelig til, at de italienske myndigheder kunne identificere de virksomheder, der i henhold til den anfægtede beslutning var forpligtede til at tilbagebetale den modtagne støtte, og ii) har underspillet den retlige rækkevidde af de angivelser og supplerende angivelser, som Kommissionen har meddelt de italienske myndigheder i sine skrivelser af 29. august og 29. oktober 2002, idet den har kvalificeret dem som handlinger, der er foretaget inden for rammerne af det loyale samarbejde mellem de nationale myndigheder og Kommissionen.

henhold til lov nr. 30/1997 og nr. 206/1995 (EFT 2000 L 150, s. 50).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 2. marts 2009 — Graphic Procédé mod Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(Sag C-88/09)

(2009/C 113/44)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Graphic Procédé

Sagsøgt: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Præjudicielt spørgsmål

Hvilke kriterier skal lægges til grund ved vurderingen af, om kopiering er en levering af goder eller en levering af tjenesteydelser [i den forstand, hvori udtrykkene er anvendt i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag] ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

Sag anlagt den 2. marts 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-89/09)

(2009/C 113/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Rozet og E. Traversa, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 43, idet den har begrænset antallet af selskabsandele, og dermed antallet af stemmerettigheder, som ikke-biologer må have i et selskab med begrænset ansvar, som driver laboratorier for biomedicinsk analyse, til højst en fjerdedel, idet den har forbudt ejerskab af kapitalandele i mere end to selskaber, der er stiftet for i fællesskab at drive et eller flere laboratorier for biomedicinsk analyse.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 2000/394/EF af 25.11.1999 om fritagelse for og nedsættelse af sociale bidrag i Venedig og Chioggia i

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen anfører to klagepunkter til støtte for sit søgsmål vedrørende tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 43.

Sagsøgerens første klagepunkt er, at ved at begrænse kapitalandele, som ikke-professionelle må have i et selskab med begrænset ansvar, som driver laboratorier for biomedicinsk analyse, til højst 25 %, begrænser den nationale lovgivning etableringsfriheden, som er sikret ved traktaten. Formålet at beskytte folkesundheden, som sagsøgte har påberåbt som begrundelse, kan opnås ved mindre restriktive foranstaltninger end dem, som der her er tale om. Kommissionen gør i denne henseende gældende, at mens det synes berettiget at kræve, at biomedicinske analyser udføres af kompetent personale med en passende uddannelse, synes kravet om sådanne kvalifikationer alene for at kunne eje eller drive biomedicinske laboratorier til gengæld uforholdsmæssig i forhold til det tilsigtede formål.

Kommissionen kritiserer i sit andet klagepunkt det generelle forbud mod, at ikke-professionelle erhverver kapitalandele i mere end to selskaber, der er stiftet for i fællesskab at drive et eller flere laboratorier for biomedicinsk analyse. Formålet, som sagsøgte anfører, om at bevare beslutningskompetencen og sektorens professionelle finansielle uafhængighed samt nødvendigheden af at sikre en ligelig spredning af laboratorier udover hele det nationale område kan ikke begrunde nationale restriktive foranstaltninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den 6. marts 2009 — Hartmut Eifert mod Land Hessen; adciteret: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Sag C-93/09)

(2009/C 113/46)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hartmut Eifert

Sagsøgt: Land Hessen

Adciteret: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Præjudicielle spørgsmål

1) Er artikel 42, stk. 1, nr. 8b, og artikel 44a i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209 af 11.8.2005, s.

1), der blev indsat ved Rådets forordning (EF) nr. 1437/2007 af 26. november 2007 om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 322 af 7.12.2007, s. 1), ugyldige?

2) Er Kommissionens forordning (EF) nr. 259/2008 af 18. marts om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår offentliggørelsen af oplysninger om modtagerne af midler fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 76 af 19.3.2008, s. 28)

a) ugyldig

b) eller kun gyldig, fordi Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (EUT L 174 af 28.6.2006, s. 5) er ugyldigt?

Såfremt de i det første og andet spørgsmål omhandlede bestemmelser er gyldige:

3) Skal artikel 18, stk. 2, andet led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31) fortolkes således, at offentliggørelsen i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 259/2008 af 18. marts 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår offentliggørelsen af oplysninger om modtagerne af midler fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) først må finde sted, når den i denne artikel fastsatte fremgangsmåde, som erstatter anmeldelsen til tilsynsmyndigheden, er gennemført?

4) Skal artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31) fortolkes således, at offentliggørelsen i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 259/2008 af 18. marts 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår offentliggørelsen af oplysninger om modtagerne af midler fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) først må finde sted, når den forudgående kontrol, som den nationale ret foreskriver i dette tilfælde, er foretaget?